

Forfatter: Heiberg, Peter Andreas

Titel: BREV TIL: Heiberg, Inger Margrethe FRA: Heiberg, Peter Andreas (1806-12-25)

Citation: Heiberg, Peter Andreas: "BREV TIL: Heiberg, Inger Margrethe FRA: Heiberg, Peter Andreas (1806-12-25)", i *Breve fra Peter Andreas Heiberg*, C. A. Reitzels Forlag, s. 109. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990119-000-shoot-L0019901190000034.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Peter Andreas Heiberg

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Samme til samme.
Warschau Juledag 1806.*

Kjereste Moder!

. Jeg vilde sikkert have skrevet min Moder offeretil paa denne Reise, dersom det havde været mig mueligt; men mine mangfoldige Forretninger, de idelige Reiser, adskillige Adspredelser og en stor Deel anden Correspondence haver hindret mig deri. Ogsaa ønskede jeg meget at høre engang imellem fra min Moder, hvorledes hun befinder sig. Behag blotat sende Brevet til Johan Ludvig, som veed Midler til at faae mig det tilsendt.

Jeg havde givet Ordre til at sende min Moder nogle faae Penge to Gange, hver Gang 10 Rd.; jeg haaber at dette er skeet. Saasnt som det bliver mig mueligt at saae en Remisse sendt til Kjøbenhavn til Johan Ludvigs Fornødenheder, skal min kjere Moder ikke blive glemmt, men det er og bliver neppe mueligt saalænge som jeg opholder mig i Polen, og skulde vi gaae videre vil det endnublive vanskeligere; jeg maae imidlertid seet til at finde Udveye paa een eller anden Maade.

Tiden tillader mig ikke at skrive mere. Ministeren kalder mig; jeg maae derfor afbryde, med kjerligst Hilsen til min Stiffader og alle gode Venner, forblivende stedse

Kjereste Moders
lydigste Søn og Tjener
Heiberg.

s. 110 Disse Oplysninger om P. A. Heibergs Forhold til sin Moder, som jeg har ment kunde have nogen Interesse som Bidrag til at belyse hans Charakter, vil jeg slutte med Fru Gyllembourgs Udtalelse i et Brev til ham af 18. November 1805 (Fru Heiberg: P. A. Heiberg og Thomasine Gyllemb. S. 363): „Deres sønlige Ærbødighed og Kjerlighed for Deres gamle agtværdige Moder indgav mig ofte megen Højagtelse for Dem”.

Af de talrige Breve fra Moderen til L. Heiberg, som ere bevarede, vil jeg endnu uddrage følgende, som forekommer mig at være ikke uden Betydning, og som her finder en passende Plads.

Johan Ludvig Heiberg meddelte jævnligt sin Bedstemoder Underretning om, hvordan Faderen havde det; kun ét sådant Brev er bevaret (af 18. Juni 1813), men flere omtales i Brevene til L. Heiberg. Den gamle Kone fulgte stedse med Interesse Sønnensønnen og haabede, at han hurtigt skulde ende sine Examina og komme i en god Vej. Hun skriver således d. 20 Juni 1812: „I Efter-Aared var det fast besluttet at Johan Ludvig Skulde gjort en Reise til Hamborg for at besøge sin Fader, min Søn havde føyed alle Anskalter til denne Reise, men den Fornøyelse paa begge sider gik overstyr, da Keiseren ikke Kom til Hamborg som var bestemt. Johan Ludvig iegner til baade i Opførsel og Studeringer at glæde sin Fader. hvortil Han har bestemt sig, veed ieg ikke om det bliver Mathematik, eller Medicin, et af deelene er nok hans Forsæt”. Da det imidlertid hverken blev Mathematik eller Medicin, men Digteren begyndte at vise sig, blev den praktiskes. ¹¹¹Kone meget misfornøjet dermed; den Poesi var et daarligt Levebrød, han vilde nok rage uklar med sine Velyndere ligesom Faderen. Hun havde hellere seet, at han med Stadighed havde drevet sine Studeringer, noget som Faderen, som man vil faa at se, ogsaa ønskede. Hun var dog nysgjerrig efter at se Sønnens Skrifter og fik dem tillaans i Vordingborg, men de faldt ikke i hendes Smag. Skjønt hun indrømmer, at det nok kan være muligt, at Fejlen ligger hos hende, tillod hun sig dog i et Brev til Johan Ludvig og hans Moder at udtale sin Mening uden Forbehold og formane den unge Fusentast til Stadighed. Det blev ilde optaget. I lang Tid hørte hun hverken fra Johan Ludvig eller Fru Gyllembourg. Endnu i Juni 1818 beklager hun sig derover. Om det gode Forhold siden er blevet gjenoprettet, er mig ubekjendt. Hun døde d. 9. Marts 1826; hendes Mand var allerede død 1821.

Hendes karakteristiske Udtalelser om dette Forhold fortjene at meddeles i Original i al deres Troskyldighed.